

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 26 mars 2020*

”Omprövning av de domar som meddelats av Europeiska unionens tribunal i målen Simpson/rådet (T-646/16 P) och HG mot kommissionen (T-693/16 P) – Personalmål – Fastställande av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning som meddelade domarna i första instans – Förfarande för att utnämna en domare i personaldomstolen – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Domstol som inrättats enligt lag – Lagenlighetsprövning i anslutning till prövningen av riktigheten av ett domstolsavgörande – Enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten har undergrävt”

I målen C-542/18 RX-II och C-543/18 RX-II,

angående omprövning enligt artikel 256.2 andra stycket FEUF av de domar som meddelades av Europeiska unionens tribunal (avdelningen för överklaganden) den 19 juli 2018, Simpson/rådet (T-646/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:493) och HG/kommissionen (T-693/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:492), med anledning av förfarandena

Erik Simpson, tjänsteman vid Europeiska unionens råd, Bryssel (Belgien),

mot

Europeiska unionens råd (C-542/18 RX-II),

och

HG, tjänsteman vid Europeiska kommissionen,

mot

Europeiska kommissionen (C-543/18 RX-II),

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden K. Lenaerts, vice ordföranden R. Silva de Lapuerta, avdelningsordförandena A. Prechal, M. Vilaras, E. Regan, M. Safjan, S. Rodin och I. Jarukaitis samt domarna M. Ilešič (referent), C. Toader, D. Šváby, F. Biltgen och N. Piçarra,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: handläggaren V. Giacobbo-Peyronnel,

* Rättegångsspråk: engelska och franska.

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 maj 2019,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Erik Simpson, genom M. Velardo, avocate,
- Europeiska unionens råd, genom M. Bauer och R. Meyer, båda i egenskap av ombud,
- HG, genom L. Levi, avocate,
- Europeiska kommissionen, genom G. Berscheid, T. S. Bohr och F. Erlbacher, samtliga i egenskap av ombud,
- Bulgariens regering, genom E. Petranova, L. Zaharieva och T. Mitova, samtliga i egenskap av ombud,

med beaktande av artiklarna 62a och 62b första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol,

och efter att den 12 september 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Förevarande mål avser omprövning av de domar som meddelades av Europeiska unionens tribunal (avdelningen för överklaganden) den 19 juli 2018, Simpson/rådet (T-646/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:493) (nedan kallad den första domen som är föremål för omprövning) och HG/kommissionen (T-693/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:492) (nedan kallad den andra domen som är föremål för omprövning) (nedan tillsammans kallade domarna som är föremål för omprövning).
- 2 Genom den första domen som är föremål för omprövning upphävde tribunalen det beslut som meddelades av Europeiska unionens personaldomstol den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136). I det beslutet hade personaldomstolen ogillat Erik Simpsons talan, i vilken han yrkat att personaldomstolen skulle ogiltigförklara rådets beslut av den 9 december 2010 om avslag på hans begäran om befordran till lönegrad AD 9 till följd av att han med framgång avlagt det allmänna uttagningsprovet Epso/AD/113/07, som anordnats för rekrytering av bland annat estniskspråkiga enhetschefer i lönegrad AD 9 inom översättningsområdet, och rådets beslut av den 7 oktober 2011 om avslag på hans klagomål mot det första beslutet av den 9 december 2010 (nedan kallat beslutet av den 7 oktober 2011) samt förplikta rådet att ersätta den skada han lidit. Beslutet hade meddelats till följd av tribunalens dom av den 22 oktober 2015, rådet/Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796) genom vilken tribunalen upphävde personaldomstolens dom av den 12 december 2013, Simpson/rådet (F-142/11, EU:F:2013:201), och återförvisade målet till personaldomstolen.
- 3 Genom den andra domen som är föremål för omprövning upphävde tribunalen den dom som meddelats av Europeiska unionens personaldomstol den 19 juli 2016, HG/kommissionen, (F-149/15, EU:F:2016:155). I den domen hade personaldomstolen ogillat HG:s talan, i vilken han hade yrkat att personaldomstolen skulle ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 10 februari 2015 om att ålägga HG disciplinätgärden uppskjuten förflyttning till en högre löneklass under 18 månader och om att förplikta honom att ersätta den skada kommissionen lidit till ett belopp på 108 596,35 euro (nedan kallat beslutet av den 10 februari 2015) och, vid behov, beslutet att avslå hans klagomål samt förplikta kommissionen att ersätta den skada han lidit.

- 4 Omprövningen avser frågan huruvida – bland annat med hänsyn till den allmänna rättssäkerhetsprincipen – domarna som är föremål för omprövning undergräver enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten genom att tribunalen, i egenskap av överklagandeinstans, slog fast att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning vid personaldomstolen som meddelat beslutet av den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), och domen av den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155) (nedan tillsammans kallade de angripna avgörandena) inte hade skett på rätt sätt, eftersom det förekommit brister som påverkat förfarandet för att utse en av domarna som ingick i denna sammansättning, vilket inneburit ett åsidosättande av principen om laga domare, vilken kommer till uttryck i artikel 47 andra stycket första meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- 5 Omprövningen gäller även frågan huruvida utnämningen av en domare kan bli föremål för lagenlighetsprövning i anslutning till prövningen av riktigheten av ett domstolsavgörande, i likhet med vad som gäller för sådana akter som avses i artikel 277 FEUF, eller om en sådan prövning – av princip eller efter det att en viss tid förflutit – inte kan ske eller om den är begränsad till vissa typer av brister för att säkerställa stabila rättsförhållanden och rättskraft.

Tillämpliga bestämmelser

Stadgan

- 6 I artikel 47 i stadgan, som har rubriken ”Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol”, föreskrivs följande i de två första styckena:

”Var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, med beaktande av de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Var och en har rätt att inom skälig tid få sin sak prövad i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag. Var och en ska ha möjlighet att erhålla rådgivning, låta sig försvaras och företrädas.”

Beslut 2004/752/EG, Euratom och bilaga I till stadgan för Europeiska unionens domstol

- 7 I skäl 6 i rådets beslut 2004/752/EG, Euratom av den 2 november 2004 om upprättande av Europeiska unionens personaldomstol (EUT L 333, 2004, s. 7) (nedan kallat beslut 2004/752) angavs följande:

”Antalet domare i den särskilda rättsinstansen bör vara anpassat till dess arbetsbörda. För att underlätta rådets beslut om utnämning av rättsinstansens domare bör rådet inrätta en oberoende rådgivande kommitté med uppgift att kontrollera att kandidaterna uppfyller de erforderliga villkoren.”

- 8 Enligt artikel 2 i beslut 2004/752 hade en bilaga I, med rubriken ”Europeiska unionens personaldomstol”, fogats till stadgan för Europeiska unionens domstol. I artikel 2 i denna bilaga, i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för de angripna avgörandena (nedan kallad bilaga I till domstolens stadga), föreskrevs följande:

”Personaldomstolen ska bestå av sju domare. ...

Domarna ska utnämnas av rådet för en tid av sex år. Avgående domare kan utses på nytt.

Varje ledig befattning ska tillsättas genom att en ny domare utnämns för en tid av sex år.”

9 I artikel 3 i bilaga I till domstolens stadga angavs följande:

”1. I enlighet med artikel 257 fjärde stycket [FEUF] ska domarna utnämnas av rådet efter samråd med den kommitté som avses i denna artikel. Vid utnämningen ska rådet se till att personaldomstolens sammansättning är välavvägd, med rekrytering bland medlemsstaternas medborgare över största möjliga geografiska område vad gäller företrädade nationella rättsordningar.

2. Alla som är medborgare i unionen och uppfyller villkoren enligt artikel 257 fjärde stycket [FEUF] får inge ansökan. Rådet ska på rekommendation av [Europeiska unionens domstol] fastställa villkoren och formerna för ingivande och handläggning av ansökningar.

3. Det ska inrättas en kommitté bestående av sju personer utsedda bland före detta ledamöter av domstolen och tribunalen och jurister med allmänt erkända kvalifikationer. Rådet ska utse kommitténs ledamöter och fastställa reglerna för dess arbetssätt genom beslut på förslag av domstolens ordförande.

4. Kommittén skall avge yttrande om kandidaternas lämplighet att utöva ämbetet som domare vid personaldomstolen. Kommittén skall till sitt yttrande foga en förteckning över kandidater som har den lämpligaste erfarenheten på hög nivå. En sådan förteckning ska innehålla minst dubbelt så många kandidater som det antal domare som rådet ska utnämna.”

Meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013

- 10 Den 3 december 2013 offentliggjorde rådet i *Europeiska unionens officiella tidning* ett meddelande om utlysning av domartjänster vid Europeiska unionens personaldomstol (EUT C 353, 2013, s. 11) (nedan kallat meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013). Punkt 4 i meddelandet om utlysning av domartjänster hade följande lydelse:

”Eftersom mandatperioden [förordnandet] för två domare löper ut den 30 september 2014 utlyses två domartjänster för en sexårsperiod från och med den 1 oktober 2014 till och med den 30 september 2020.”

Beslut (EU, Euratom) 2016/454

- 11 I skälen 1–6 till rådets beslut (EU, Euratom) 2016/454 av den 22 mars 2016 om utnämning av tre domare vid Europeiska unionens personaldomstol (EUT L 79, 2016, s. 30) (nedan kallat beslut 2016/454) anges följande:

”(1) [Förordnandet] för två domare vid [personaldomstolen] upphörde den 30 september 2014 och [förordnandet] för ytterligare en domare upphörde den 31 augusti 2015. Enligt artiklarna 2 och 3.1 i bilaga I till [domstolens stadga] bör därför tre domare utnämnas så att dessa lediga befattningar tillsätts.

(2) Efter det att [meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 offentliggjorts], avgav [urvalskommittén] som inrättats genom artikel 3.3 i bilaga I till [domstolens stadga] ett yttrande om kandidaternas lämplighet att utöva ämbetet som domare vid personaldomstolen. Urvalskommittén fogade till sitt yttrande en förteckning med sex kandidater som har den lämpligaste erfarenheten på hög nivå.

(3) Efter den politiska överenskommelsen om reformen av Europeiska unionens domstolsstruktur som ledde till antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2015/2422 [av den 16 december 2015 om ändring av protokoll nr 3 om stadgan för Europeiska unionens domstol

(EUT L 341, 2015, s. 14)], lade [Europeiska unionens domstol] den 17 november 2015 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om överföring till [tribunalen] av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan unionen och dess anställda med verkan från och med den 1 september 2016.

- (4) Av tidsmässiga skäl är det under dessa omständigheter lämpligast att inte publicera något nytt meddelande om utlysning av tjänsterna utan i stället rekrytera från den förteckning med sex kandidater med den lämpligaste erfarenheten på hög nivå som upprättades av urvalskommittén till följd av [meddelandet om utlysning av tjänster av den 3 december 2013].
- (5) Tre av de personer som finns upptagna på nämnda förteckning över kandidater bör därför lämpligen utses till domare vid personaldomstolen, varvid det ska tillses att personaldomstolens sammansättning är välavvägd, med rekrytering bland medlemsstaternas medborgare över största möjliga geografiska område samt vad gäller företrädna nationella rättsordningar. De tre personer som är upptagna på den förteckningen och som har den lämpligaste erfarenheten på hög nivå är Sean Van Raepenbusch, João Sant’Anna och Alexander Kornezov. João Sant’Anna och Alexander Kornezov bör utses med verkan från och med detta besluts ikraftträdande. Eftersom Sean Van Raepenbusch redan var domare vid personaldomstolen till och med den 30 september 2014 och kvarstod i ämbetet i avvaktan på rådets beslut, i enlighet med artikel 5 i [domstolens stadga], är det lämpligt att utse honom för ett nytt [förordnande] med verkan från och med dagen efter det att hans föregående [förordnande] upphörde.
- (6) Av artikel 2 i bilaga I till [domstolens stadga] följer att varje ledig befattning ska tillsättas genom att en ny domare utnämns för en tid av sex år. När den föreslagna förordningen om överföring till [tribunalen] av behörigheten att i första instans avgöra tvister mellan unionen och dess anställda börjar tillämpas, kommer dock personaldomstolen att upphöra att existera, och [förordnandet] för de tre domare som utsetts genom detta beslut kommer därmed ipso facto att upphöra att gälla den dag som föregår den dag då den förordningen börjar tillämpas.”

12 I artikel 1 i beslut 2016/454 föreskrivs följande:

”Följande personer utses härmed till domare vid Europeiska unionens personaldomstol:

- Sean Van Raepenbusch, med verkan från och med den 1 oktober 2014.
- João Sant’Anna, med verkan från och med den 1 april 2016.
- Alexander Kornezov, med verkan från och med den 1 april 2016.”

Bakgrund till de mål som är föremål för omprövning

Det aktuella utnämningsförfarandet

- 13 Genom rådets beslut 2009/474/EG, Euratom av den 9 juni 2009 om utnämning av en domare vid Europeiska unionens personaldomstol (EUT L 156, 2009, s. 56) utnämndes Maria Isabel Rofes i Pujol till domare vid Europeiska unionens personaldomstol för en tid av sex år, för perioden från och med den 1 september 2009 till och med den 31 augusti 2015.

- 14 Till följd av meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013, som offentliggjordes med anledning av att förordnandet för två andra domare vid personaldomstolen, nämligen Sean Van Raepenbusch och Horstpeter Kreppel, skulle löpa ut den 30 september 2014, upprättade den kommitté som nämns i artikel 3.3 i bilaga I till domstolens stadga (nedan kallad urvalskommittén) en förteckning med sex kandidater.
- 15 Rådet utnämnde emellertid inte några domare till de tjänster som innehades av Sean Van Raepenbusch och Horstpeter Kreppel före det att deras förordnanden löpte ut den 30 september 2014, och de fortsatte därför att tjänstgöra även efter detta datum. Detta var i enlighet med artikel 5 tredje stycket i domstolens stadga, enligt vilken varje domare ska fortsätta att tjänstgöra till dess att hans eller hennes efterträdare tillträder. Den bestämmelsen var tillämplig på domare vid personaldomstolen enligt artikel 5 första stycket i bilaga I till domstolens stadga.
- 16 Inget meddelande om utlysning av domartjänster offentliggjordes med anledning av att Maria Isabel Rofes i Pujols förordnande snart skulle löpa ut, närmare bestämt den 31 augusti 2015. Under dessa omständigheter fortsatte hon att tjänstgöra även efter detta datum, i enlighet med de bestämmelser som nämns i föregående punkt.
- 17 Genom beslut 2016/454 utnämnde rådet den 22 mars 2016 tre domare vid personaldomstolen, nämligen Sean Van Raepenbusch, med verkan från den 1 oktober 2014, samt João Sant’Anna och Alexander Kornezov, med verkan från den 1 april 2016. Vid utnämningsförfarandet avseende dessa tre domartjänster (nedan kallat det aktuella utnämningsförfarandet) använde rådet den förteckning över kandidater som upprättats efter meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013, även för den lediga domartjänst som tidigare innehafts av Maria Isabel Rofes i Pujol (nedan kallad den tredje domartjänsten), trots att nämnda meddelande inte avsåg den tjänsten.
- 18 João Sant’Anna och Alexander Kornezov avlade ed den 13 april 2016.
- 19 Genom beslut av den 14 april 2016 (EUT C 146, 2016, s. 11) förordnade personaldomstolen domarna Kieran Bradley, João Sant’Anna och Alexander Kornezov att tjänstgöra vid personaldomstolens andra avdelning under perioden 14 april–31 augusti 2016.

Mål C-542/18 RX-II

Bakgrund till tvisten

- 20 Erik Simpson, som varit extraanställd vid rådets estniska översättningsenhet sedan den 1 juni 2004, rekryterades den 1 januari 2005 som provanställd tjänsteman i lönegrad AD 5, efter att ha klarat det allmänna uttagningsprovet Epso/LA/3/03 för att upprätta en reservlista för rekrytering av biträdande översättare i lönegrad (LA) 8. Han befordrades till lönegrad AD 6 den 1 januari 2008.
- 21 Under år 2009 klarade Erik Simpson uttagningsprov Epso/AD/113/07. Reservlistan för det uttagningsprovet offentliggjordes den 28 april 2009. Den 25 juni 2010 ansökte Erik Simpson, med stöd av artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), om befordran till lönegrad AD 9. Till stöd för ansökan gjorde han gällande att han hade klarat uttagningsprov Epso/AD/113/07 motsvarande denna lönegrad och att tre tjänstemän, som enligt honom befann sig i en situation som var jämförbar med hans hade blivit befordrade till denna lönegrad efter att ha klarat ett uttagningsprov i en högre lönegrad än den de hade.
- 22 Genom skrivelse av den 9 december 2010 avlog rådet hans ansökan och motiverade avslagsbeslutet enligt följande. Det finns inte någon bestämmelse i tjänsteföreskrifterna som ger tjänstemän rätt att automatiskt befordras till en högre lönegrad på grund av att ha klarat ett uttagningsprov i en högre

lönegrad, och ett beslut om befordran kan således endast fattas mot bakgrund av tjänstens intresse. I det nu aktuella fallet saknas ett sådant intresse, med hänsyn till förhållandena vid den estniska översättningsenheten under år 2010.

- 23 Den 8 mars 2011 gav Erik Simpson in ett klagomål mot nyss nämnda beslut med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna. Rådet avslog klagomålet genom beslutet av den 7 oktober 2011.

Förfarandena vid personaldomstolen och vid tribunalen som ägde rum före det att den första domen som är föremål för omprövning meddelades

- 24 Den 27 december 2011 väckte Erik Simpson talan vid personaldomstolen mot beslutet av den 7 oktober 2011.
- 25 Genom dom av den 12 december 2013, Simpson/rådet (F-142/11, EU:F:2013:201), ogiltigförklarade personaldomstolen beslutet av den 7 oktober 2011 på grund av åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- 26 Rådet överklagade denna dom genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 24 februari 2014.
- 27 Genom dom av den 22 oktober 2015, rådet/Simpson (T-130/14 P, EU:T:2015:796), biföll tribunalen överklagandet med motiveringen att personaldomstolens resonemang var materiellt oriktigt och återförvisade målet till personaldomstolen.
- 28 Genom beslut av den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), ogillade personaldomstolens andra avdelning Erik Simpsons talan i sin helhet.
- 29 Erik Simpson överklagade detta beslut genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 6 september 2016. Överklagandet registrerades vid tribunalens kansli under målnummer T-646/16 P.
- 30 Den 21 mars 2018 beslutade ordföranden på tribunalens avdelning för överklaganden att återuppta det skriftliga förfarandet i nämnda mål. Skälet för detta beslut var dels att tribunalen (avdelningen för överklaganden), genom dom av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), hade upphävt personaldomstolens dom av den 28 juni 2016, FV/rådet (F-40/15, EU:F:2016:137), på grund av att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning som meddelat sistnämnda dom inte hade skett på rätt sätt, dels att domstolen (omprövningsavdelningen), genom beslut av den 19 mars 2018, Omprövning FV/rådet (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), hade beslutat att det saknades skäl att ompröva den domen.
- 31 Den 22 mars 2018 uppmanade tribunalen parterna att yttra sig över vilka konsekvenser domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) hade för mål T-646/16 P. I sina yttranden gjorde parterna gällande dels att en grund avseende en brist i samband med fastställandet av vilka som ska ingå i den dömande sammansättningen, såsom den brist som tribunalen konstaterat i den domen, utgjorde en grund avseende tvingande rätt som ska prövas ex officio av överklagandeinstansen, dels att personaldomstolens beslut av den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), hade undertecknats av samma dömande sammansättning som den vars fastställande inte hade skett på rätt sätt enligt nämnda dom. Parterna ansåg således att nämnda beslut från personaldomstolen skulle upphävas av samma skäl som de som tribunalen angett i sin dom.

Den första domen som är föremål för omprövning

- 32 Genom den första domen som är föremål för omprövning upphävde tribunalen personaldomstolens beslut av den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136), och återförvisade målet till en annan avdelning vid tribunalen än den som hade prövat överklagandet för att denna skulle avgöra målet i första instans.
- 33 Punkterna 38–46 i den första domen som är föremål för omprövning har följande lydelse:
- ”38 För det första ska det erinras om att det följer av domstolens fasta praxis att en grund avseende att fastställandet av vilka som ska ingå i den dömande sammansättningen inte skett på rätt sätt utgör en grund avseende tvingande rätt som ska prövas ex officio av överklagandestansen, även om nämnda brist inte åberopats i första instans (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX m.fl., C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkterna 44–50 och där angiven rättspraxis).
- 39 För det andra ska det påpekas att det även följer av domstolens fasta praxis att unionsdomstolen i princip inte får låta sitt avgörande vila på en rättslig grund som prövats ex officio, inte ens om det rör sig om tvingande rätt, utan att dessförinnan ha berett parterna tillfälle att yttra sig över grunden (se dom av den 17 december 2009, omprövning M/EMEA, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, punkt 57 och där angiven rättspraxis).
- 40 För det tredje ska det påpekas att tribunalen i dom av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) slog fast följande i samband med att den prövade den av sökanden åberopade grunden avseende att den dömande sammansättningen var rättsstridig på grund av att förfarandet för att utnämna en av de domare som ingick i denna sammansättning inte hade skett på rätt sätt.
- 41 Tribunalen konstaterade för det första att personaldomstolen (andra avdelningen) var sammansatt av domarna Kieran Bradley, João Sant’Anna och Alexander Kornezov när den meddelade domen av den 28 juni 2016, FV/rådet (F-40/15, EU:F:2016:137). Tribunalen konstaterade även att det framgick av artikeldelen och skäl 5 i [beslut 2016/454] att rådet hade utnämnt Sean Van Raepenbusch, João Sant’Anna och Alexander Kornezov till domare vid personaldomstolen. Tribunalen påpekade att Kieran Bradley inte hade utnämnts till domare vid personaldomstolen genom beslut 2016/454 och således inte kunde vara den domare som avsågs med den grund som anges i punkt 40 ovan, men att João Sant’Anna och Alexander Kornezov däremot hade utnämnts till domare vid personaldomstolen genom det beslutet.
- 42 För det andra prövade tribunalen grunden avseende att utnämningsförfarandet inte hade skett på rätt sätt, eftersom rådet hade utnämnt en domare till den [tredje domartjänsten] från den förteckning över kandidater som upprättats efter meddelandet om utlysning av domartjänster [av den 3 december 2013] för att tillsätta de lediga domartjänster vid personaldomstolen som innehades av Sean Van Raepenbusch och Horstpeter Kreppel, trots att denna förteckning inte hade upprättats för att utnämna en domare till [den tredje domartjänsten]. I punkt 51 i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), slog tribunalen i det avseendet fast att rådet hade åsidosatt det regelverk som fastställts i meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013, genom att använda den förteckning som upprättats efter meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 för att tillsätta den tredje domartjänsten. Tribunalen erinrade om att det framgick av artikeldelen och skäl 5 i [beslut 2016/454] att rådet hade utnämnt Sean Van Raepenbusch, João Sant’Anna och Alexander Kornezov till domare vid personaldomstolen och fann därefter att rådet hade rätt att använda sig av nämnda förteckning med avseende på de två första utnämningarna, men inte med avseende på den tredje.

- 43 För det tredje slog tribunalen fast, i punkt 78 i dom av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), att med beaktande av hur viktigt det är för enskildas och allmänhetens förtroende för domstolarnas oavhängighet och opartiskhet att de bestämmelser som reglerar utnämningen av en domare följs, kan den aktuella domaren inte anses uppfylla de krav som följer av principen om laga domare i den mening som avses i artikel 47 andra stycket första meningen i [stadgan] och upphävde följaktligen domen av den 28 juni 2016, FV/rådet (F-40/15, EU:F:2016:137), i dess helhet.
- 44 Vad beträffar det nu aktuella fallet räcker det att konstatera att beslutet [av den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136)] meddelades av personaldomstolen (andra avdelningen), sammansatt av domarna Kieran Bradley, João Sant’Anna och Alexander Kornezov, det vill säga av samma dömande sammansättning som den som meddelade domen av den 28 juni 2016, FV/rådet (F-40/15, EU:F:2016:137), och vars sammansättning ansågs vara rättsstridig i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22).
- 45 Tribunalen ska därför ex officio pröva grunden avseende att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättningen inte skett på rätt sätt. En sådan grund utgör nämligen enligt domstolens fasta praxis, som det erinrats om i punkt 38 ovan, en grund avseende tvingande rätt som ska prövas ex officio av överklagandeinstansen, även om nämnda brist inte åberopats i första instans (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX m.fl., C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkterna 44–50 och där angiven rättspraxis). Vidare ska – efter att parterna hörts – de principer som tribunalen erinrade om i dom av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) tillämpas på det nu aktuella fallet.
- 46 Mot bakgrund av det nyss anförda ska det överklagade beslutet upphävas i sin helhet på grund av att det strider mot principen om laga domare, vilken kommer till uttryck i artikel 47 andra stycket första meningen i [stadgan], utan att det är nödvändigt att pröva de grunder som sökanden åberopat.”

Mål C-543/18 RX-II

Bakgrund till tvisten

- 34 HG, som var tjänsteman vid kommissionen, arbetade mellan den 16 maj 2007 och den 31 augusti 2013 vid kommissionens delegation vid Förenta nationerna i New York (Förenta staterna).
- 35 Den 15 september 2008 undertecknade kommissionen och HG ett avtal om inrättande av en tjänstebostad som motsvarade hans familjs behov (nedan kallad tjänstebostaden), i enlighet med artikel 5 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.
- 36 I oktober 2008 informerade HG förvaltningschefen vid kommissionens delegation vid Förenta nationerna i New York, A, dels om att han inte hade kunnat flytta in i tjänstebostaden på grund av att hans dotter, som fötts i juni samma år, hade hälsoproblem, dels om att han hade för avsikt att bo i tjänstebostaden, men att han även regelbundet skulle bo i sin hustrus lägenhet för att ägna sig åt sin familj. HG har även hävdat att han vid en icke preciserad tidpunkt även informerade A om att en av hans vänner, M.B., skulle bo i tjänstebostaden ”några timmar” eller ”två dagar varannan vecka” för att ”vakta” bostaden. HG har i det avseendet uppgett dels att han i september 2008 bad M.B. att ordna vissa formaliteter med det företag som levererade el till tjänstebostaden, dels att han överlämnade nyckeln till bostaden till M. B. i december 2008.

- 37 I beslutet av den 10 februari 2015 fann den trepartssammansatta tillsättningsmyndigheten för det första att HG hade åsidosatt artikel 5 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna genom att avstå från att bo med sin familj i tjänstebostaden, för det andra att han hade åsidosatt sina skyldigheter enligt punkt 22.10.11.4 i den handledning för personal vid kommissionens delegationer som upprättats av generaldirektoratet Yttre förbindelser genom att inte själv underteckna avtalet om elleveranser och för det tredje att HG hade vållat den skada som uppkommit till följd av att kommissionen hade fått stå kostnaden för att i onödan hyra tjänstebostaden. Den trepartssammansatta tillsättningsmyndigheten ålade följaktligen HG en disciplinåtgärd i form av uppskjuten uppflyttning till en högre löneklass under 18 månader och förpliktade honom att ersätta nämnda skada till ett belopp om 108 596,35 euro.
- 38 Den 9 maj 2015 lämnade HG med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna in ett klagomål mot beslutet av den 10 februari 2015. Klagomålet avslogs genom beslut av den trepartssammansatta tillsättningsmyndigheten av den 10 september 2015.

Förfarandena vid personaldomstolen och vid tribunalen som ägde rum före det att den andra domen som är föremål för omprövning meddelades

- 39 HG väckte genom ansökan som inkom till personaldomstolens kansli den 21 december 2015 talan och yrkade dels att beslutet av den 10 februari 2015 och, vid behov, beslutet att avslå klagomålet skulle ogiltigförklaras, dels att kommissionen skulle förpliktas att ersätta den skada som han påstod sig ha lidit.
- 40 Genom dom av den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), ogillade personaldomstolens andra avdelning talan och beslutade att HG skulle bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.
- 41 HG överklagade denna dom genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 28 september 2016. Överklagande registrerades vid tribunalens kansli under målnummer T-693/16 P.
- 42 Efter det att tribunalen meddelat domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), vars innehåll har sammanfattats i punkt 30 ovan, frågade HG, genom handling som inkom den 31 januari 2018, tribunalen om den avsåg att låta parterna yttra sig över konsekvenserna av denna dom för målet om hans överklagande.
- 43 Ordföranden på tribunalens avdelning för överklaganden beslutade den 23 mars 2018 att den muntliga delen av förfarandet skulle återupptas. Den 26 mars 2018 uppmanade tribunalen parterna att yttra sig över konsekvenserna av nämnda dom för det aktuella målet.
- 44 Parterna anförde i sina yttranden att personaldomstolens dom av den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), hade meddelats av samma dömande sammansättning som den vars fastställande inte hade skett på rätt sätt enligt domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22). HG gjorde även gällande att en grund avseende en brist i samband med fastställandet av den dömande sammansättningen, såsom den brist som tribunalen konstaterat i den domen, utgjorde en grund avseende tvingande rätt och yrkade därför att personaldomstolens dom av den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), skulle upphävas av samma skäl som de som angetts av tribunalen i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Kommissionen medgav för sin del att de skäl på grundval av vilka tribunalen hade meddelat den sistnämnda domen skulle kunna läggas till grund för att upphäva personaldomstolens dom av den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), och återförvisa målet till en annan avdelning vid tribunalen än den som prövat HG:s överklagande.

Den andra domen som är föremål för omprövning

- 45 Genom den andra domen som är föremål för omprövning upphävde tribunalen personaldomstolens dom av den 19 juli 2016, HG/kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), och återförvisade målet till en annan avdelning vid tribunalen än den som hade prövat överklagandet för att denna skulle pröva målet i första instans.
- 46 Detta avgörande grundar sig, i punkterna 39–47 i den andra domen som är föremål för omprövning, på skäl som i allt väsentligt är identiska med dem som återges i punkt 33 ovan.

Förfarandet vid domstolen

- 47 På förslag av förste generaladvokaten fann omprövningsavdelningen, i sina beslut av den 17 september 2018, Omprövning Simpson/rådet (C-542/18 RX), och Omprövning HG/kommissionen (C-543/18 RX), vilka fattades med stöd av artikel 62 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 193.4 i domstolens rättegångsregler, att det fanns skäl att ompröva de berörda domarna för att avgöra huruvida de undergräver enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten. Omprövningsavdelningen beslutade vidare den 14 februari 2019, med stöd av artikel 195.5 i rättegångsreglerna, att begära att domstolen skulle hänskjuta de båda målen om omprövning till stora avdelningen.
- 48 Med hänsyn till sambandet mellan målen C-542/18 RX-II och C-543/18 RX-II finner domstolen att de ska förenas vad gäller domen. Parterna har vid förhandlingen getts möjlighet att yttra sig över huruvida det är lämpligt att förena målen.

Omprövningen

- 49 Domstolen påpekar inledningsvis att svaret på den fråga som är föremål för omprövning, som återges i punkterna 4 och 5 ovan, inte kan härledas enbart från att domstolen, i beslut av den 19 mars 2018, Omprövning FV/rådet (C-141/18 RX, EU:C:2018:218), slog fast att det saknades skäl att ompröva domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), på vilken tribunalen grundat domarna som är föremål för omprövning. Såsom framgår av punkterna 4 och 5 i domstolens beslut motiverades detta nämligen med att förste generaladvokaten i sitt förslag till omprövning av domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), efter att ha angett de särskilda skäl som fått honom att anhängiggöra ärendet vid omprövningsavdelningen, angav att han ansåg att den domen ”inte innehåller några juridiska resonemang som kan undergräva enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten”. Det framgick således av generaladvokatens förslag till omprövning att villkoren i artikel 62 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol för omprövning av ett avgörande från tribunalen inte var uppfyllda.
- 50 Vad beträffar svaret på den fråga som är föremål för förevarande omprövning gör domstolen följande bedömning. Det första som ska prövas är huruvida tribunalen, med hänsyn bland annat till den allmänna rättssäkerhetsprincipen, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den upphävde de angripna avgörandena av det skälet att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning vid personaldomstolen som meddelat dessa avgöranden inte hade skett på rätt sätt på grund av en brist i förfarandet för att utnämna en av domarna som ingick i denna sammansättning, vilket innebar ett åsidosättande av principen om laga domare, vilken kommer till uttryck i artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan.
- 51 Inom ramen för denna prövning ska det för det första fastställas på vilka villkor en domares utnämning kan bli föremål för lagenlighetsprövning i anslutning till prövningen av riktigheten av ett domstolsavgörande, i likhet med vad som gäller för sådana akter som avses i artikel 277 FEUF. För

det andra ska det – såvitt den brist rörande utnämningsförfarandet som konstaterades av tribunalen får anses vara styrkt – provas huruvida denna brist faktiskt innebar ett åsidosättande av artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan som motiverar att nämnda avgöranden upphävs.

- 52 För det fall denna prövning visar att domarna som är föremål för omprövning faktiskt grundar sig på en felaktig rättstillämpning, ska det därefter provas huruvida dessa domar undergräver enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten.

Villkoren för att i anslutning till prövningen av riktigheten av de angripna avgörandena kunna pröva det aktuella utnämningsförfarandets lagenlighet

- 53 I domarna som är föremål för omprövning slog tribunalen fast att grunden avseende att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning som meddelade de angripna avgörandena inte hade skett på rätt sätt skulle provas ex officio. Tribunalen fann nämligen, med hänvisning till domstolens dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX m.fl. (C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375), och tribunalens dom av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), att en sådan grund utgör en grund avseende tvingande rätt som ska provas ex officio av överklagandeinstansen, även om nämnda brist inte åberopats i första instans.
- 54 Domstolen konstaterar inledningsvis följande. Genom beslut 2016/454, utnämndes den person som skulle tillsättas på den tredje domartjänsten till domare vid personaldomstolen. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 118–124 i sitt förslag till avgörande utgör det beslutet inte en akt med allmän giltighet i den mening som avses i artikel 277 FEUF.
- 55 Det följer emellertid av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag, som garanteras i artikel 47 i stadgan, att enskilda i princip ska ha möjlighet att göra gällande ett åsidosättande av denna rätt. Av detta följer att unionsdomstolen måste kunna kontrollera huruvida en brist i det aktuella utnämningsförfarandet eventuellt har inneburit ett åsidosättande av nämnda grundläggande rättighet.
- 56 Det ska vidare provas huruvida den omständigheten att ingen av parterna i de nu aktuella målen hade åberopat att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning som meddelade de angripna avgörandena inte hade skett på rätt sätt utgjorde hinder för att tribunalen prövade nämnda brist ex officio.
- 57 Domstolen gör i denna del följande bedömning. Regler som garanterar enskilda rätt att få sin sak prövad av en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag – i synnerhet regler som definierar begreppet oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag och anger hur en sådan domstol ska vara sammansatt – utgör hörnstenen i rätten till en rättvis rättegång. Denna rättighet innebär att varje domstol är skyldig att kontrollera huruvida den, genom sin sammansättning, utgör en sådan domstol när det föreligger allvarliga tvivel i fråga om detta. Denna kontroll är nödvändig för att domstolarna i ett demokratiskt samhälle ska kunna inge de enskilda det förtroende som krävs. I det avseendet utgör en sådan kontroll en väsentlig formföreskrift, och frågan huruvida den har iakttagits omfattas av tvingande rätt. Denna fråga ska därför provas ex officio (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2008, Chronopost och La Poste/UFEX m.fl., C-341/06 P och C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkterna 46 och 48).
- 58 Domstolen finner således att tribunalen inte gjorde en oriktig bedömning när den i domarna som är föremål för omprövning beslutade att ex officio pröva frågan huruvida fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning som meddelade de angripna avgörandena hade skett på rätt sätt, eftersom tribunalen i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) hade funnit att så inte var fallet.

Huruvida det förekommit en brist i det aktuella utnämningsförfarandet och huruvida denna brist haft en inverkan på parternas rätt att få sin sak prövad av en domstol som inrättats enligt lag

Bristen i det aktuella utnämningsförfarandet

- 59 I domarna som är föremål för omprövning fann tribunalen, med hänvisning till domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), att rådet hade åsidosatt det regelverk som fastställts i meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 genom att använda den förteckning över kandidater som upprättats efter utlysningen för att tillsätta den tredje domartjänsten.
- 60 Denna bedömning grundar sig inte på felaktig rättstillämpning.
- 61 Det kan nämligen konstateras att det framgår av punkt 4 i meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 att utlysningen uttryckligen och uteslutande hade gjorts för att tillsätta de tjänster som innehades av de två domare vars förordnande löpte ut den 30 september 2014, det vill säga Sean Van Raepenbuschs och Horstpeter Kreppels tjänster, och inte för att tillsätta den tredje domartjänsten, som tidigare innehafts av Maria Isabel Rofes i Pujol, vars förordnande löpte ut den 31 augusti 2015. I samband med utnämningsförfarandet avseende den tredje domartjänsten använde rådet emellertid den förteckning som hade upprättats efter nyss nämnda tjänsteutlysning. Därigenom åsidosatte rådet det regelverk som det självt hade fastställt genom att offentliggöra meddelandet om utlysning av domartjänster och som det var skyldigt att följa. De ”tidsmässiga skäl” som det hänvisas till i skäl 4 i beslut 2016/454 i samband med reformen av Europeiska unionens domstolsstruktur kan inte anses rättfärdiga att meddelandet om utlysning av domartjänster inte följdes.
- 62 I motsats till vad tribunalen fann i punkterna 52–58 i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) – vilka skäl för övrigt inte uttryckligen upprepades i domarna som är föremål för omprövning – förefaller däremot användningen av denna förteckning i samband med utnämningsförfarandet avseende den tredje domartjänsten i övrigt ha varit förenlig med de bestämmelser som reglerar förfarandet för utnämning av domare vid personaldomstolen.
- 63 Enligt artikel 3.4 tredje meningen i bilaga I till domstolens stadga skulle nämligen förteckningen över kandidater innehålla minst dubbelt så många kandidater som det antal domare som rådet hade att utnämna. Den förteckning som upprättades efter meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 innehöll sex kandidater, vilket motsvarar dubbelt så många kandidater som det antal domare som utnämndes på grundval av denna förteckning. Denna bestämmelse har således iakttagits fullt ut i det nu aktuella fallet.
- 64 Det finns vidare ingenting som ger anledning att ifrågasätta att rådet iakttagit artikel 257 fjärde stycket första meningen FEUF, enligt vilken ledamöterna av specialdomstolarna ska utses bland personer vars oavhängighet inte kan ifrågasättas och som uppfyller nödvändiga villkor för utövande av domarämbeten, artikel 3.2 första meningen i bilaga I till domstolens stadga, enligt vilken alla som var medborgare i unionen och uppfyllde nyss nämnda villkor kunde söka en domartjänst vid personaldomstolen, eller artikel 3.4 andra meningen i bilaga I till domstolens stadga, enligt vilken det i den av urvalskommittén upprättade förteckningen skulle anges vilka kandidater som hade den lämpligaste erfarenheten på hög nivå.
- 65 Det finns således ingenting som ger anledning att ifrågasätta att utlysningen av domartjänster av den 3 december 2013 var öppen för alla som var medborgare i unionen och som uppfyllde villkoren i artikel 257 fjärde stycket första meningen FEUF, att samtliga sex kandidater som fanns upptagna i den förteckning som upprättats till följd av nämnda tjänsteutlysning var medborgare i unionen och hade

bedömts vara lämpliga att tjänstgöra som domare vid personaldomstolen av urvalskommittén eller att det i nämnda förteckning faktiskt angavs vilka kandidater som hade den lämpligaste erfarenheten på hög nivå.

- 66 Domstolen övergår därefter till att behandla artikel 3.1 andra meningen i bilaga I till domstolens stadga, enligt vilken rådet vid utnämningen av domare vid personaldomstolen ska se till att personaldomstolens sammansättning är välavvägd, med rekrytering bland medlemsstaternas medborgare över största möjliga geografiska område vad gäller företrädde nationella rättsordningar. Vad beträffar den bestämmelsen fann tribunalen visserligen, i punkt 56 i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), att det inte kunde uteslutas att användningen av den förteckning över kandidater som upprättades efter utlysningen av domartjänster av den 3 december 2013 i samband med utnämningsförfarandet avseende den tredje domartjänsten hade medfört att vissa potentiella sökande till den tjänsten utestängdes, särskilt sökande med spansk medborgarskap, vilka mot bakgrund av de krav som uppställdes i nämnda bestämmelse kan ha blivit avskräckta från att delta i ansökningsförfarandet av det skälet att personaldomstolen redan hade en spansk ledamot vid tidpunkten för utlysningen av domartjänsterna och att den ledamotens tjänst inte omfattades av tjänsteutlysningen.
- 67 Detta konstaterande gör det emellertid inte möjligt att anse att utnämningen av den domare som tillsattes på den tredje domartjänsten skulle ha lett till en obalanserad sammansättning vad gäller den geografiska fördelningen eller företrädde nationella rättsordningar inom personaldomstolen eller att rådet därmed skulle ha utnämnt nämnda domare i strid med artikel 3.1 andra meningen i bilaga I till domstolens stadga. Härtill kommer att den omständigheten att vissa potentiella sökande skulle ha blivit avskräckta från att söka de tjänster som utlystes i meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 – en omständighet som tribunalen omnämnde i punkt 56 i domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22) – var en direkt och uteslutande konsekvens av att syftet med nämnda tjänsteutlysning inte var att tillsätta den tredje domartjänsten och således inte kan anses utgöra ytterligare en brist i förhållande till den brist som angetts i punkt 61 ovan.
- 68 Av det nyss anförda följer att bristen i det aktuella utnämningsförfarandet uteslutande beror på att rådet åsidosatte meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 och inte på att rådet åsidosatte de krav som följer av artikel 257 fjärde stycket FEUF eller artikel 3 i bilaga I till domstolens stadga.

Huruvida bristen i det aktuella utnämningsförfarandet haft en inverkan på parternas rätt att få sin sak prövad av en domstol som inrättats enligt lag

- 69 I domarna som är föremål för omprövning slog tribunalen fast, återigen med stöd av domen av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22), att med beaktande av hur viktigt det är för enskildas och allmänhetens förtroende för domstolarnas oavhängighet och opartiskhet att de bestämmelser som reglerar utnämningen av en domare följs, kan den aktuella domaren inte anses uppfylla de krav som följer av principen om laga domare i den mening som avses i artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan.
- 70 I artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan anges att var och en har rätt att inom skälig tid få sin sak prövad i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag.
- 71 Domstolen gör i denna del följande bedömning. Det följer av domstolens praxis att kraven på oavhängighet och opartiskhet är en del av det väsentliga innehållet i rätten till ett effektivt domstolsskydd och i den grundläggande rätten till en rättvis rättegång, vilken är av vital betydelse för att garantera att samtliga de rättigheter som enskilda tillerkänns enligt unionsrätten skyddas och att medlemsstaternas gemensamma värden som anges i artikel 2 FEU, bland annat rättsstatsprincipen,

upprätthålls. Dessa krav förutsätter att det finns regler – särskilt vad gäller domstolsinstansens sammansättning, hur ledamöter utnämns, längden på förordnanden, de grunder på vilka ledamöterna kan avstå från att delta i ett avgörande, grunderna för vad som utgör jäv och de grunder med stöd av vilka ledamöterna får avsättas – som utesluter allt rimligt tvivel som enskilda skulle kunna hysa beträffande domstolsinstansens okänslighet för påverkan av yttre omständigheter och dess neutralitet i förhållande till motstående intressen. Vad särskilt gäller utnämningsbeslut krävs det bland annat att de materiella och processuella villkoren för antagande av dessa beslut är utformade på ett sådant sätt att de inte kan ge upphov till rimligt tvivel beträffande de domare som utnämnts (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 november 2019, A.K. m.fl. (Oberoendet för avdelningen för disciplinära mål vid högsta domstolen), C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982, punkterna 120, 123 och 134 samt där angiven rättspraxis).

- 72 Eftersom artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan motsvarar artikel 6.1 första meningen i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen), ska den, enligt artikel 52.3 i stadgan, anses ha samma innebörd och räckvidd som i konventionen. EU-domstolen måste därför säkerställa att dess tolkning av artikel 47 andra stycket i stadgan garanterar en skyddsnivå som inte strider mot den skyddsnivå som garanteras enligt artikel 6 i Europakonventionen, såsom den tolkats av Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (dom av den 19 november 2019, A.K. m.fl. (Oberoendet för avdelningen för disciplinära mål vid högsta domstolen), C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982, punkt 118 och där angiven rättspraxis).
- 73 Enligt Europadomstolens fasta praxis syftar införandet av uttrycket ”upprättats enligt lag” i artikel 6.1 första meningen i Europakonventionen till att undvika att organisationen av domstolväsendet överläts till den verkställande maktens skönsmässiga bedömning och att se till att detta område regleras av en lag som antas av den lagstiftande makten på ett sätt som är förenligt med de bestämmelser som reglerar utövandet av dess behörighet. Detta uttryck återspeglar bland annat rättsstatsprincipen och avser inte endast den rättsliga grunden för en domstols själva existens, utan även fastställandet av vilka som ska ingå i den dömande sammansättningen i varje mål samt alla andra bestämmelser i nationell rätt vars åsidosättande gör att en eller flera domares deltagande i prövningen av målet betraktas som rättsstridigt, vilket särskilt innefattar bestämmelser om den berörda domstolens ledamöters oavhängighet och opartiskhet (se, för ett liknande resonemang, Europadomstolen, 8 juli 2014, Biagioli mot San Marino, CE:ECHR:2014:0708DEC000816213, §§ 72–74, och Europadomstolen, 2 maj 2019, Pasquini mot San Marino, CE:ECHR:2019:0502JUD005095616, §§ 100 och 101 och där angiven rättspraxis).
- 74 På samma sätt har Europadomstolen redan haft tillfälle att påpeka att rätten att få sin sak prövad av en domstol som har ”upprättats enligt lag”, i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen, till sin natur omfattar förfarandet för utnämning av domare (Europadomstolen, 12 mars 2019, Ástráðsson mot Island, CE:ECHR:2019:0312JUD002637418, ej lagakraftvunnen, § 98).
- 75 Det följer av den rättspraxis som det hänvisas till i punkterna 71 och 73 ovan att det förhållandet att det förekommit brister i samband med utnämningen av domare i det aktuella rättssystemet utgör ett åsidosättande av artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan, särskilt när bristerna är av sådant slag och av sådant allvar att de ger upphov till en reell risk för att andra delar av statsmakten, särskilt den verkställande makten, kan komma att missbruka utnämningsmakten på ett sätt som undergräver utnämningsbeslutets integritet och därigenom ge upphov till rimligt tvivel hos enskilda vad beträffar den eller de berörda domarnas oavhängighet och opartiskhet, vilket är fallet när det är fråga om grundläggande bestämmelser som utgör en del av det aktuella rättssystemets upprättande och funktionssätt.

- 76 Det är mot bakgrund av dessa principer som det ska prövas huruvida bristen i det aktuella utnämningsförfarandet i det nu aktuella fallet har inneburit ett åsidosättande av parternas rätt att få sin sak prövad av en domstol som har inrättats enligt lag, vilken garanteras i artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan.
- 77 Såsom har påpekats i punkt 68 i förevarande dom beror nämnda brist uteslutande på att rådet åsidosatte meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013.
- 78 Domstolen finner således att utnämningsförfarandet avseende den tredje domartjänsten skedde i enlighet med de grundläggande bestämmelserna om utnämning av domare vid personaldomstolen, det vill säga artikel 257 fjärde stycket FEUF och artikel 3 i bilaga I till domstolens stadga.
- 79 Enbart den omständigheten att rådet använde sig av den förteckning som upprättats efter meddelandet om utlysning av tjänster den 3 december 2013 för att tillsätta den tredje domartjänsten räcker inte för att fastställa att det i det nu aktuella fallet är fråga om ett åsidosättande av en grundläggande bestämmelse om förfarandet för utnämning av domare vid personaldomstolen som är av sådant slag och av sådant allvar att det ger upphov till en reell risk för att rådet missbrukar sin utnämningssmakt på ett sätt som undergräver utnämningsbeslutets integritet och därigenom ger upphov till rimligt tvivel hos enskilda vad beträffar oavhängigheten och opartiskheten hos den domare som utnämndes till den tredje domartjänsten, eller till och med vad beträffar oavhängigheten och opartiskheten hos den avdelning som den domaren indelades på.
- 80 I det avseendet kan det konstateras att bristen i det aktuella utnämningsförfarandet skiljer sig från den brist som var aktuell i Eftadomstolens avgörande av den 14 februari 2017, Pascal Nobile/DAS Rechtsschutz-Versicherungs (E-21/16), vilket nämns i punkt 75 i dom av den 23 januari 2018, FV/rådet (T-639/16 P, EU:T:2018:22). Den brist som var aktuell i det målet bestod nämligen i att en domare i Eftadomstolen hade utnämnts med ett förordnande vars längd undantagsvis hade fastställts till tre år i stället för sex år och avsåg således – till skillnad från den brist som är föremål för prövning i de nu aktuella målen – åsidosättande av en grundläggande bestämmelse om längden på förordnandena för domare vid Eftadomstolen som syftar till att skydda domarnas oavhängighet.
- 81 Av det nyss anförda följer att rådets åsidosättande av meddelandet om utlysning av domartjänster av den 3 december 2013 inte utgör ett åsidosättande av de grundläggande unionsrättsliga bestämmelserna om utnämning av domare vid personaldomstolen, som innebar ett åsidosättande av sökandenas rätt att få sin sak prövad av en domstol som inrättats enligt lag, vilken garanteras i artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan.
- 82 Domarna som är föremål för omprövning innehåller inte några andra omständigheter som ger anledning att ifrågasätta att artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan har iakttagits. Domstolen finner därför att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i nämnda domar slog fast att artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan hade åsidosatts. Den brist som avses i föregående punkt kunde således inte i sig läggas till grund för ett upphävande av ett domstolsavgörande som meddelats av den dömande sammansättning i vilken den domare som utnämnts till den tredje domartjänsten ingick.
- 83 Av det ovan anförda följer att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den upphävde de angripna avgörandena enbart på grund av att det förekommit en brist i det aktuella utnämningsförfarandet.

Huruvida domarna som är föremål för omprövning undergräver enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten

- 84 Den felaktiga rättstillämpning som ligger till grund för domarna som är föremål för omprövning är ägnad att undergräva enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten.
- 85 Nämnda domar kan nämligen utgöra prejudikat för framtida mål, eftersom tribunalens felaktiga tolkning och tillämpning av artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan kan få återverkningar i andra mål där det görs gällande att utnämningen av en av ledamöterna som ingår i en dömande sammansättning inte skett på rätt sätt och, mer allmänt, att rätten till en oavhängig och opartisk domstol som inrättats enligt lag har åsidosatts.
- 86 Rätten till en oavhängig och opartisk domstol som inrättats enligt lag är dessutom av grundläggande och övergripande karaktär i unionens rättsordning. Det ankommer på domstolen att tolka och upprätthålla konsekvensen i unionens rättsordning, i synnerhet i fall där det i nyss nämnt avseende uppkommer frågor i ett specifikt sammanhang som ännu inte har gett upphov till en fast praxis från domstolen.
- 87 Vid sådana förhållanden finner domstolen att domarna som är föremål för omprövning undergräver enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten, i den del tribunalen, i egenskap av överklagandeinstans, slog fast att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning vid personaldomstolen som meddelat de angripna avgörandena inte hade skett på rätt sätt på grund av en brist i förfarandet för att utnämna en av ledamöterna som ingick i denna sammansättning, vilket innebar ett åsidosättande av principen om laga domare, vilken kommer till uttryck i artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan, och upphävde de angripna avgörandena.

Verkningarna av omprövningen

- 88 I artikel 62b första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol föreskrivs att om domstolen finner att tribunalens avgörande innebär att enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten undergrävs, ska den återförvisa målet till tribunalen, som är bunden av de bedömningar avseende rättsfrågor som domstolen gjort. När domstolen återförvisar målet får den dessutom ange vilka verkningar av tribunalens avgörande som ska anses ha vunnit rättskraft i förhållande till parterna i målet. I undantagsfall får domstolen själv avgöra målet slutligt, om utgången i målet, mot bakgrund av resultatet av omprövningen, framgår av de faktiska omständigheter som tribunalens avgörande grundar sig på.
- 89 Av detta följer att domstolen inte enbart kan konstatera att enhetligheten eller konsekvensen i unionsrätten har undergrävts, utan den ska samtidigt ange vilka verkningar detta får med avseende på de aktuella målen (se även dom av den 10 september 2015, Omprövning Missir Mamachi di Lusignano/kommissionen, C-417/14 RX-II, EU:C:2015:588, punkt 60 och där angiven rättspraxis).
- 90 Vad beträffar det nu aktuella fallet gör domstolen följande bedömning. Eftersom tribunalen, i domarna som är föremål för omprövning, upphävde de angripna avgörandena på grund av ett åsidosättande av artikel 47 andra stycket första meningen i stadgan utan att pröva de grunder som klagandena hade åberopat till stöd för sina respektive överklaganden, ska domarna som är föremål för omprövning upphävas och målen återförvisas till tribunalen för att den ska kunna pröva dessa grunder.

Rättegångskostnader

- 91 Enligt artikel 195.6 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna, om det avgörande som är föremål för omprövning har meddelats av tribunalen med stöd av artikel 256.2 FEUF.
- 92 Eftersom det saknas särskilda bestämmelser om hur fördelningen av rättegångskostnaderna ska ske i ett mål om omprövning beslutar domstolen att vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

- 1) Målen C-542/18 RX-II och C-543/18 RX-II förenas vad gäller domen.
- 2) De domar som meddelades av Europeiska unionens tribunal (avdelningen för överklaganden) den 19 juli 2018, Simpson/rådet (T-646/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:493) och HG/kommissionen (T-693/16 P, ej publicerad, EU:T:2018:492), undergräver enhetligheten och konsekvensen i unionsrätten, i den del tribunalen, i egenskap av överklagandeinstans, slog fast att fastställandet av vilka som skulle ingå i den dömande sammansättning vid Europeiska unionens personaldomstol som meddelat beslut av den 24 juni 2016, Simpson/rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) respektive dom av den 19 juli 2016, HG/kommissionen, (F-149/15, EU:F:2016:155), inte hade skett på rätt sätt på grund av en brist i förfarandet för att utnämna en av ledamöterna som ingick i denna sammansättning, vilket innebar ett åsidosättande av principen om laga domare, vilken kommer till uttryck i artikel 47 andra stycket första meningen i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och upphävde nämnda avgöranden.
- 3) De domar som anges i föregående punkt upphävs.
- 4) Målen återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 5) Erik Simpson, Europeiska unionens råd, HG, Europeiska kommissionen och den bulgariska regeringen ska bära sina respektive rättegångskostnader i målen om omprövning.

Underskrifter